

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי



בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תרומה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

התורה שומרת עלינו

התורה מצוה לעשות משני צדדיו של הארון בדים (מוטות של עץ) אשר על ידיהם יוכלו לשאת את הארון, ובנוסף לכך, התורה אף אוסרת להסיר את הבדים מהארון, כמו שנאמר: "ועשית בדי עצי שיטים וצפית אותם זהב. והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו" (שמות כה, יג-טו).

על פי המבואר שהארון עצמו רומז על לימוד התורה - בדי הארון, אשר על ידיהם נשאו את הארון, באים לרמוז על אותם יהודים יקרים שאין באפשרותם לעסוק בתורה במשך כל היום מכל מיני סיבות, ובכל זאת, רצונם שזכות התורה תעמוד להם ותגן בעדם בעולם הזה ובעולם הבא, ובאה התורה ורומזת להם שיוכלו לזכות לכך על ידי שיתנהגו כמו בדי הארון וישאו את בני התורה הקדושים ויתמכו בהם הן בממון שה' נתן להם, והן במילה טובה ויחס של כבוד. וכשם שאסור להסיר את בדי הארון ממנו, כך אסור ליהודי להפסיק את תמיכתו בבני התורה הקדושים.

האמת היא שמבואר בגמרא (ראה סוטה לה, א) שלא הכהנים היו אלו שנושאים את הארון אלא הארון היה נושא אותם, כפי שמסופר בספר יהושע (פרק ד') שלאחר שהקב"ה עשה נס ליהושע ועם ישראל ובקע לפניהם את מי הירדן ועברו כולם את הירדן, נותרו הכהנים וארון ה' בעבר השני של הירדן ונסגרו מי הירדן. ואז הרימו הכהנים את הארון על כתפיהם והארון נשא אותם באויר מעל פני הירדן עד שהגיעו לעבר השני של הירדן, היכן שעמדו כל עם ישראל. נמצא שלא הכהנים היו נושאים את הארון אלא הארון היה נושא את הכהנים.

וכמו כן ממש הוא גם בנוגע לאלו שתומכים בממונם בלומדי התורה: אף על פי שלמראית העין נראה שהם אלו שנושאים את בני התורה, האמת היא שההיפך הוא הנכון, ובני התורה הם אלו שנושאים את התומכים, כיון שכל הסייעתא דשמיא והשמירה המעולה שיש לתומכים ולבני ביתם, הכלל בזכות אותה תמיכה שהם תומכים בבני התורה. וגדול שכרם של המחזיקים ביד לומדי התורה לא פחות משכרם של לומדי התורה בעצמם, וכמובא במדרש (ויקרא"ר כה, ב): "עתיד הקב"ה לעשות צל וחופות לבעלי המצוות (נותני צדקה) אצל בני תורה בגן עדן", ולומד זאת המדרש ממה שנאמר: "כי בצל החכמה בצל הכסף" (קהלת ז, יב). כלומר, בסמוך לחופות שיעשה הקב"ה לבני התורה בגן עדן כשכר על עוסקם בתורה, הוא יעשה גם חופות לכל אותם יהודים יקרים שהחזיקו בכספם את אותם בני תורה, ובזכותם הם יכלו לשבת ולעסוק בתורה בלב שמח ופנוי מדאגה. ובאותו שכר שיזכו עמלי התורה, יזכו גם כן אלו שהחזיקו את ידיהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מח שליט על הלב

אומר לך הרב שבין הבינוני לרשע יש רק הבדל אחד - מי הקובע אצלו. רוב העולם אומרים שהעיקר זה הלב, מכאן מתחילה הצרה שלהם, הם מחללים שבת, בועלים נידה, ושאר עבירות, וכאשר מבקשים מהם להתחזק, הם מיד טוענים שהעיקר זה הלב. האם הם מתכוונים לומר שהם כמו עשוי, או כמו המן? שאצלם הלב היה העיקר - "ויאמר המן בלבו", "ויאמר עשוי בליבו"! אבל אם הם היו מגיעים לידי הבנה שהעיקר זה המוח - סוף מעשה במחשבה תחילה, הם היו נמנעים מכל אותן עבירות. מה זה 'מחשבה'? מוח שבה, המוח שבפעולה שאתה עומד לעשות, וצריך להפעיל אותו לפני המעשה, כי אין אחר המעשה כלום. כשהמחשבה היא זכה והלב הוא טהור, לעולם לא יהיה אצל אותו אדם מצב אפילו בדיעבד שהמוח לא ישלוט על הלב, כי כשהלב הוא טהור הוא נכנע מאליו. אבל כשהלב אינו טהור הוא לעולם לא יתן למוח לשלוט עליו, הלא כתוב במדרש (אסתר רבה) שהרשעים ברשות לבם, הם תמיד הולכים אחרי לבם, וזו הסכנה הגדולה - וזה מה שהתכוון רבי נחמן שבעולם הזה האדם צריך לעבור על גשר צר מאד, כי חוט השערה מבדיל בין הבינוני לבין ההיפך, אבל הצדיק כבר מזמן עבר את הגשר, הוא נמצא בכביש מהיר ורחב. יש הבדל גדול בין אם נוסעים על גשר צר ברוחב מטר, לבין אם נוסעים בכביש מהיר שיש בו שבעה נתיבים. על גשר צר צריך לנסוע במתינות. יש דברים שההמתנה בהם היא יפה.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
18:06 ר"ת 18:45	17:14 ירושלים
18:04 ר"ת 18:41	17:12 תל אביב
18:04 ר"ת 18:42	17:13 חיפה
18:06 ר"ת 18:44	17:14 באר שבע





ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי חיים יוסף דוד אזולאי החיד"א - י"א אדר

כבר בגיל שש למד החיד"א תורה בישיבה של דודו רבי יונה נבון מחבר ספר "נחפה בכסף" ועוד לפני שהגיע לגיל מצוות לימדו רבו לכתוב תשובות בהלכה. לאחר מכן למד בישיבתו של ה"אור החיים הקדוש" ובישיבת המקובלים "בית אל" שם למד יחד עם רבי יום טוב אלגאזי ובחברתו של רבי שלום שרעבי שהיה ראש הישיבה וגדול המקובלים, בישיבת בית אל למד עד גיל עשרים ותשע שאז עזב את ארץ ישראל ונעשה לשליח רבן על מנת לאסוף כספים בגולה עבור יהודי ארץ ישראל. על עזיבתו המסתורית של החיד"א מסופר: הרש"ש, החיד"א ו"רבי חיים די לה רוזה" ראו כי הגיעה עת רצון ורצו להחיש את הגאולה, ולכן התאספו שלושת צדיקים אלו ופרשו מכל עניני העולם והחלו מתענים ומסתגפים והתפללו בכוונות ולאחר מכן צמו שלשה ימים, ובתום היום השלישי עלו השלשה לעליית הגג והחלו לייחד ייחודים נשגבים במטרה לקרב את הקץ, ולפתע נחרדו לשמוע בת קול מהדהדת: "בני אין אתם רשאים לדחוק את הקץ, טרם הגיעה השעה. וכדי שלא תהיו שלושתכם יחד באגודה אחת שומה על אחד מכם לגלות לחוץ לארץ!" הואיל ובת הקול לא אמרה מי יצא לגלות, הטילו גורל ונפל הפור על החיד"א, ומיד קיבל עליו החיד"א את הדין ויצא לדרך. החיד"א, היה נחשב לאחד מגדולי הדרשנים, במשך שנות חייו נשא מאות דרשות. שלוש מאות ארבעים ושתיים מהן ריכז ברשימה. ספרים רבים כתב החיד"א בחייו ומניינם הוא שמונים ושלוש, אביו של החיד"א נפטר בגיל שמונים ושלוש, ובנו של החיד"א רבי רפאל חי שמונים ושלוש שנה, והחיד"א נפטר בגיל... שמונים ושלוש שנה. זיע"א.



נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

כל יהודי הוא בית מקדש

"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם" (שמות כ"ה ח')

אבא היקר עטרת ראשינו, מקים עולה של תורה בארץ ישראל רבינו יורם אברג'ל, הביא את דברי חכמינו הקדושים ע"ה, שדקדקו את לשון הפסוק, ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם. שלכאורה היה צריך הפסוק לומר "ושכנתי בתוכו" בלשון יחיד, שהרי פתח בלשון יחיד, ועשו לי מקדש, והמקדש הוא לשון יחיד? והביא אבא היקר את ביאור חכמינו הקדושים שאמרו, ושכנתי "בתוכו" בתוכו של כל אחד ואחד מעם ישראל, כלומר מלך מלכי המלכים הקב"ה שוכן בתוך כל יהודי ויהודי מעם ישראל, וכשהאדם מבין את המעלה שה' יתברך הוא שוכן בתוכו, ממילא הוא לא יכול חס ושלום לחטוא לה'. וכמבואר בספר ראשית חכמה. ואבא היקר אומר שמכאן יש לכל אדם ללמוד שרצון הבורא יתברך הוא לשכון בתוך ליבו ובתוך ביתו של כל אחד ואחד מישראל, ממש כפי שהוא שוכן בבית המקדש. וזוהי בעצם שליחותו העיקרית של כל יהודי - לזכות להיות כלי להשראת השכינה.

ולכן כמה ה' יתברך שמח כאשר יהודי זוכה לקדש את כל האברים שלו בתורה ומצוות, ונזהר שלא לחטוא בהם לה' יתברך שמו, כי הרי ה' יתברך הוא שורה בתוכנו, ואנחנו עם ישראל, כל יהודי וכל יהודיה נחשבים בית המקדש לה' יתברך.

ואבא היקר עטרת ראשינו רבי שמעון בר יוחאי בפסוק, 'כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך' (דברים כג) 'קרב' - הוא הלב, שהוא באמצע 'מחניך' שהם רמ"ח איבריך. וסוף הפסוק 'ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך'. ולכן כאשר לא יקדש את כל אבריו אפילו במותר להם, במחשבה בדיבור ומעשה, נמצא מחריב המקדש, ואוי למחריב מקדשו של מלך בכל יום" וממשיך בספר חרדים ואומר: "כמה ראוי לאדם להיות קדוש ברמ"ח איבריו ליבו ונפשו, אחרי שהוא היכל למלך הקדוש, כדכתיב: 'בקרבך קדוש' (הושע יא, ט) וכתב: 'היכל ה' המה' (ירמיה ז, ד) וכתב: 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וגו' (ויקרא יט, ב) כלומר ואני שוכן בתוכם דכתיב 'ונתתי משכני בתוכם' (ויקרא כו, יא).





רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם כלא היה

אני כותב מילה במילה את הסיפור כפי ששמעתי מאמא שלי היקרה. זה היה בערב שבת לפני שלושים שנה, היית בן חודשיים, פתאום התעוררתי באמצע הלילה לשמע קולות מוזרים ממך, ואז ראיתי שאתה מגלגל עיניים וקשה לך לנשום, מיד שלפתי אותך מהמיטה ורצתי לבית של הרב יורם.

זה היה בניינים חדשים ורק לרב היה טלפון באותה תקופה, בינתיים כבר הפסקת לנשום והיית כחול ממש (היית חולה אסטמה) צלצלתי בפעמון (מהבהלה לא שמתי לב ששבת היום) והרב פתח את הדלת מסרתי לו את התינוק ואמרתי לו בבהלה שצריך להזמין אמבולנס.

הרב החזיק אותך ונכנס איתך למטבח ליד נרות שבת שהיו דולקים, וביקש ממני להיכנס לסלון עם מילות הרגעה ועידוד, אני לא יודעת מה הוא אמר לך באוזן, אבל הוא דיבר אליך. אחרי דקות מספר הרב הביא את התינוק אליי לסלון וביקש ממני להמתין כמה דק' לראות שהכל בסדר ואמר שאין צורך להזמין אמבולנס, הרב יצא בינתיים מהסלון, ואני האכלתי אותך והיית כמו חדש, כעבור מספר דקות חזרתי לבית ומאז ברוך השם לא היו לך התקפי נשימה. בעצם עד היום למרות שאתה מאובחן כאסטמתי...



שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות תפילת ערבית של מוצאי שבת קודש

שאלה: מפני מה אומרים אתה חוננתנו במוצאי שבת קודש, בברכת אתה חונן לאדם דעת. ומה דינו של אדם ששכח לומר, האם חוזר או לא?

תשובה: תיקנו חכמים לומר אתה חוננתנו בתפילת ערבית של מוצאי שבת, שהיא עיקר מצות הבדלה בין שבת לימות החול והיא הייתה עיקר התקנה כשעלו ישראל מהגולה, ולפי שבאותו הזמן היו עם ישראל עניים לא הכבידו עליהם חכמים שיבדילו על היין, ואחר שהתעשרו תיקנו שיבדילו על היין, ובסוף העניין תיקנו שיבדילו בתפילה אע"פ שמבדילין על היין. [וטעם שתיקנו אתה חוננתנו דוקא בברכת אתה חונן לאדם דעת עיין בביאור].

ואם שכח ולא אמר אתה חוננתנו, אינו חוזר, לפי שמבדיל על הכוס אח"כ בביתו, ומ"מ אם שכח לומר אתה חוננתנו אינו רשאי לעשות שום מלאכה אחר התפילה עד שיאמר ברוך המבדיל בין קודש לחול.

שאלה: אם שכח ולא אמר אתה חוננתנו בתפילת ערבית [שנתבאר לעיל שאינו חוזר להתפלל], וטעה, וטעם משהו קודם שעשה הבדלה על הכוס, מה דינו?

תשובה: אם שכח ולא אמר אתה חוננתנו בתפילת ערבית, וטעם משהו קודם שהבדיל, צריך לחזור ולהתפלל תפילת שמונה עשרה של ערבית, ויאמר בה אתה חוננתנו [כיון שעשה שלא כהוגן, אפילו בדיעבד שטעם לפני שהבדיל, שהרי לא אמר אתה חוננתנו, ואזי שום הבדלה לא עשה עדיין].

וטוב שקודם שחוזר ומתפלל שמונה עשרה, יעשה תנאי ויאמר, אם אני חייב להתפלל שמונה עשרה, תהיה זו תפילת חובה, ואם אני חייב להתפלל שמונה עשרה, תהיה זו תפילת נדבה. ונראה שאין צריך לחדש בה דבר כמו שנוהגים כשמתפללים תפילת נדבה בעלמא כיון שאתה חוננתנו הוא התוספת חידוש.



גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הכבוד למען הרבי

פעם חשב החוזה מלובלין ללכת ולבקר את רבי מרדכי מנעשכז, ובכל קהילות ישראל אשר בדרך לנעשכז עבר הרחש, על דבר נסיעתו של איש האלוקים. התכוונו אלפים בדרכים ובעיירות והכינו אכסניות מפוארות. לבסוף החליט החוזה לשלוח במקומו את רבי משה מסטענזיץ, תלמידו הנאמן, ובידו מכתב לרבי מרדכי כי "הנני שולח איש כלבבי וכרעי". ההמונים לא הכירו את החוזה וקיבלו בכבוד מלכים את רבי משה שחשבוהו לרבי מלובלין, כשחזר ללובלין סיפר לחוזה על הכבוד הרב שהיה לו בדרכו.

שאלו החוזה: ואיך סבלת את הכבוד? השיב רבי משה: בתחילה חשכו עיני, וכי מה אני לכבוד כזה? אבל כשנזכרתי שהכבוד הזה מיועד לרבי, בחושבם כי אני הרבי - אז כל הכבוד היה מעט בעיני, רציתי יותר ויותר כי לרבי זה מגיע...



ברכת התניא השנתית

ברכה עוצמתית שהרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א
הבטיח עליה בתקיעת כף:

כל מי שיקנה ברכת השנה (ברכת התניא)
שמיח יבוא אני אבקש ממנו, שהאיש הזה הוא ומשפחתו הקשורים בו
גאולתם תהיה ברחמים!

לפרטים חייגו: **08-6381000**
או כנסו לאתר: Abargel.co.il

זו לא עוד ברכה!
זהו ביטוח החיים הכי חזק בעולם!

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000



חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram



www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות



054-9151553



did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

תמיד תדע שבליטה מובילה
להתרסקות, תישאר נמוך ותזכור
שמה שלא רואים זה הכי טוב.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אסתר בת זה'אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר רחל
י"מ אר"י